

TUDOMÁNYOS ÉLET

A X. Magyar Operációkutatási Konferencia ajánlásai

A Debreceni Agrártudományi Egyetemen 1980. szeptember 9–11-én rendezett X. Magyar Operációkutatási Konferencia közel 400 résztvevője a megnyitó plenáris ülés és a 4 szekcióban 100-nál több előadás elhangzása után, a záró plenáris ülésen a következő megállapításokat és ajánlásokat fogadta el:

A Magyar Közgazdasági Társaság Matematikai Közgazdasági Szakosztálya, a Bolyai János Matematikai Társulat Alkalmazott Matematikai Szakosztálya és a Neumann János Számítógéptudományi Társaság Operációkutatási Szakosztálya a tudományos munka és a gyakorlati alkalmazások elősegítése, terjesztése és ösztönzése érdekében 1963 óta rendez operációkutatási konferenciákat. A rendezvények 1972 óta gyakorlatilag évente követik egymást. A konferenciák nagy számú résztvevője, a sok és tartalmas előadás, alkotó vita jelentősen elősegítette mind a tudományos kutatást, mind pedig a gyakorlati alkalmazást.

A konferencia résztvevői továbbra is szükségesnek és célszerűnek tartják a Magyar Operációkutatási Konferenciák évenkénti megrendezését.

A rendező szakosztályok vezetői és a Konferencia alkalmából koordinálják tevékenységüket, egyeztetik a fejlődés folyamán a felmerülő problémák megoldásában vállalt szerepüket.

A következőkben megrendezésre kerülő Operációkutatási Konferenciák programját az eddigi átfogó jelleg fenntartása mellett célszerű úgy alakítani, hogy alkalmanként egy-egy új vagy nár legyen anyosi ak tekinthető konkrét alkalmazási terület (társadalomtudományok, műszaki tervezési problémák, egészségügy, vízügy, mezőgazdaság, stb.) eredményeinek bemutatásával bővüljön.

A X. Magyar Operációkutatási Konferencián elhangzott előadások az operációkutatási módszerek széles területét fogták át (matematikai programozási eljárások, matematikai-közgazdasági modellek, faktoranalízis, szimulációs eljárások, készletgazdálkodási és egyéb sztochasztikus modellezés stb.) egzakt és heurisztikus módszerek egyaránt.

Ezzel az elmélet és a gyakorlat szoros kapcsolatát, kölcsönhatását is kifejezésre juttatták.

Az elméleti és módszertani kérdések mellett az előadások az alkalmazások számos területére terjedtek ki: népgazdasági, területi és vállalati alkalmazások, kül- és belkereskedelem, közlekedés és szállítás, mezőgazdaság, információ és hírközlés, földtani és bányászati kérdések.

Az elhangzott előadások és az előadásokat követő viták alapján megállapítható, hogy a magyar operációkutatók mind elméleti és módszertani, mind gyakorlati alkalmazási területen jelentős eredményeket értek el, ami lehetővé teszi, hogy az operációkutatás gyakorlatban történő felhasználása mind szélesebb területre terjedjen ki.

Ennek elősegítése érdekében az operációkutatás és a számítástechnikai tudományos kutatások elsősorban pedig a gyakorlati felhasználások hatékonyabb támogatása és koordinálása szükséges országos szintén is, de különösen az egyes tárcákon belül. Kerülni kell a felesleges párhuzamosságokat, összehangolt munkával együttműködve, törekedni kell általánosan használható komplex információs és irányítási rendszerek kialakítására, felhasználva az operációkutatási módszerek széles körét.

A Konferencia egyidejűleg felhívja az országos szerveket, minisztériumokat és vállalatokat, hogy segítsék elő és támogassák az ilyen irányú törekvéseket.

A Konferencia résztvevői örömmel veszik tudomásul, hogy a Magyar Tudományos Akadémián Operációkutatási Bizottság alakul. A Bizottság munkájától a résztvevők egyebek között azt is várják, hogy elősegíti a fentebb említett célok megvalósítását, a hatékonyabb információsere megszervezését.

Fontos feladatnak tartják annak megvizsgálását is, hogy a magyar operációkutatók munkájának összefogása és a nemzetközi operációkutatási társaságokkal való kapcsolat milyen szervezeti formában fejleszthető tovább.